

Ujlaki Hangok

www.ujlakitemplom.hu

2020. január

„Hát ti kinek mondotok engem?” (Mt 16,15)

Ökumenikus gondolatok

Javában illatoznak a mézeskalácsok a konyhában, gőzerővel zajlanak a karácsonyi próbák, amikor ezek a sorok íródnak. Nem tudhatjuk, hogy mit hoz nekünk az idei karácsony, de megelőlegezzük az előttünk álló esztendő ökumenikus imahetét. Biztató érzés a keresztény ember számára a kegyelem idejében élni. Reménykedhet és tervezhet. Valahogy Isten gyermekeitől elválaszthatatlannak tűnik a reménykedés.

Ki ad nekünk reménységet? Isten! A Megváltó! A Szentlélek! – hangzik a válasz. Annyira tisztának tűnik a felismerés. Tényleg ennyire egyértelmű?

Hány keresztény ember vallja ezt feltétel nélkül? Szerintem nagyon kevesen. A felismerés a hit ajándéka, a felismerők száma – olvasva az egyházi statisztikát – évről-évre alacsonyabb. Gyakran érzem azt, hogy amit a híveken kér számon az Egyház, azt saját magán is számon kellene kérnie. Tényleg a Szentháromság Istenben hisz? Elfogadja, erősíti és bátorítja mindaz, amit Jézusban, a testté lett Istenben mutatott be egykoron? Arról az Istenről tanít, aki saját gyermekét, az Egyet feláldozta mindenkiért? Ábrahám kezét megfogta, amikor az kész volt fiát feláldozni. Saját keze, indulata azonban megingathatatlan Fiával szemben. Elfelejtettük mindezt? A Bibliát „füveskönyvként” használjuk. Lehet, hogy a következő nemzedék új címet is nyomtat a borítójára: „Biblia, Isten füveskönyve”. Kiragadunk belőle szakaszokat, megvágjuk, alakítgatjuk a saját helyzetünkre, gyakorta önigazolásunkra.

Szomorúan olvastam, hogy a német katolikus püspöki kar elfogadta a homoszexualitást, és azt normális dolognak tartja. (katolikusvalasz.blog.hu/2019/12/06/nemet_puspoki_kar_a_homoszexualitas_normalis_dolog)

Mindeközben Svédországban az egyik evangélikus templomban felszentelnek egy olyan oltárképet, amelyen két egymű pár és egy magányos, nemét kereső áll.

Ennyi minden fér bele a Bibliába?

Megdöbbenve hallgattam Radnóti Zoltán főrabbit, aki a zsidó-keresztény konferencián tartott előadásában hívta fel a figyelmet a zsidó hit sarkalatos törvényére, amely szerint a Szentírásban nincs egyetlen egy felesleges betű sem. Isten szava az! Nem értelmezhető másként, vagy írható át!

És mit tesz az Egyház? Alakítja, sőt átértelmezi Isten szavát. Ekkora ereje van a világnak, amellyel befolyásolhatja az egyházat? Talán nem véletlen Istennek az a szándéka, hogy az úrvacsora szentségén keresztül szeretné 2020-ban tisztázni velünk a kapcsolatát.

Ti kinek mondotok engem? – kérdezi Pétert, Kéfiást, a Kősziklát Jézus. A többi tanítvány válasza a feltett kérdésre nem is fontos. Péternek kell kimondani, és azt, amit a Lélek mondat ki vele. Ő habozás nélkül válaszol: „Te vagy a Krisztus, az élő Istennek Fia”.

És mi? Kit látunk benne? Ő a Megváltónk, akit feltétel nélkül tudunk követni? Ki Ő számunkra, akinek a testét esszük és vérét isszuk? Mit jelent nekünk Isten igéje?

Kérdések lavináját indítja el Jézus Péternek feltett kérdése. Őszintéknek kell lennünk, másként nem válaszolhatunk. Nem lehet a látszatnak, a világ elvárásának élni. Éltünk eleget saját dicsőségünk fényében, engedjük, hogy Ő ragyogjon, és járjunk az Övében.

Az imahét számomra fontos, de azt is érzem, hogy valami el is romlott. Kiüresedett és formálissá vált.

De ti kinek mondotok engem? – hallom Jézus kétségbeesett kérdését. Szükségünk van megújulásra, és – vigyázat – nem ismételtetésre. Csak Jézus teste és vére, tisztító és új életet adó ajándéka menthet meg bennünket. Minket is, papokat és lelkészeket, akik elhisszük, hogy alkalmasak vagyunk a szentségek kiszolgáltatására, és nem azt, hogy Isten tesz bennünket azzá. Jézus azt akarja, hogy bizonyosságot tegyünk róla, hogy hallja meg és lássa a világ, hogy akik az Övéi, azok egyek, és nem csak évente egy hétig.

Jakab Béla óbudai evangélikus lelkész

A 2020. évi ökumenikus imahetet a keresztények egységéért január 19. és 26. között tartjuk. Ennek a hétnek hétköznapjain hagyományosan más-más templomban jönnek össze a különböző felekezetek hívei közös istentiszteletre. Óbudán még nem alakult ki a részletes program, de várhatóan hasonló lesz a korábbi évekéhez, ami szerint plébániánk pénteken, január 24-én lesz házigazdája az eseménynek és vendéglátója keresztény testvéreinknek.

Év végi lelkipásztori beszámoló

Ha egy évre visszatekintünk, általában számokat, adatokat közlünk, amelyek támpontokat jelenthetnek számunkra, de sohasem szabad megfeledkeznünk arról, hogy ezek mögött események vannak, amelyeket átsző Isten szeretete és kegyelme. Az események és az azokhoz köthető arcok, személyek jelentik a mélységet, és ennek hatása jelenik meg a felületen az adatokban.

Plébániánk lelki élete szempontjából a legfontosabb az, hogy Erdő Péter bíboros úr elfogadta kérésünket, és Márton atya személyében káplánnal ajándékozott meg bennünket. Őt két évvel ezelőtt Esztergomban szentelték pappá, elsődleges feladata a fiatalok, a ministránsok, elsőáldozók, hittanosok, ifjúsági csoportok lelki vezetése, támogatása. A Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus évében az elsőáldozók felkészítése megkülönböztetett figyelmet igényel.

Ehhez a munkához jó háttérrel ad a felújított közösségi ház, ami iránt nemcsak a fiatalok részéről van érdeklődés. Gyakran előfordul, hogy esküvők, keresztelések után a családok tagjai itt jönnek össze. Ezzel nem csak a családi vérségi kötelékeket erősítik, hanem közösségünket is.

Plébániánk legfontosabb eseményeit a képviselőtestület tagjaival beszéljük meg. A legfontosabb világi tisztségviselők Harmat Péter elnökhelyettes, Molnár Gábor templomatyja és a különböző munkacsoportok vezetői. A legfontosabb csoportok a liturgia, a templomdíszítés, a család, az ifjúság, a gazdaság, a karitasz csoportjai. A plébánia lelki életében *új színfoltok* jelentek meg. Tavasszal a bíboros úr által ajánlott „Újjáépítve” című könyvet olvasva egy csoport jött létre (a „kilencek”), akik vállalták, hogy ötletekkel állnak elő a plébánia lelki megújításra vonatkozóan. A korábbi családi közösségek mellett egy fiatalokból álló karizmatikus közösség bontogatja szárnyait. Újjáalakult a nyugdíjas kör, sőt az utóbbi hetekben a karmelita harmadrend is kérte, hogy az Ürömi utcai kápolnában szentségimádást végezhesen.

A plébánia életében a legfontosabb mindig a lelki, kegyelmi élet, ami elsősorban a szentségi életben mutatkozik meg. A számok is mutatják, hogy az újlaki hívek igénylik, hogy Isten kegyelmével táplálkozzanak. Az elmúlt évben 61 keresztelés történt. Ebből hét felnőttkeresztelés volt. Az Úr asztalához 22-en járultak első alkalommal. A bérmálás szentségét 29-en vették fel, 32 pár kötött egyházi házasságot. A betegek szentségét 62-en vették fel közösen advent második vasárnapján. A temetések száma 58 volt, ami alacsonyabb, mint a keresztelések száma.

Ahhoz, hogy a plébánia lelki élete gazdagodjon, anyagi forrásokra is szükség van. Az újlaki hívek nagylelkűségét mutatja, hogy erről az anyagi háttérrel is gondoskodtak. Nagy örömet jelent számunkra, hogy az elmúlt évekhez hasonlóan az önkéntes egyházi hozzájárulás („adó”) magas volt, meghaladta az 5 millió forintot. Hasonlóan az előző évihez, az adományok összege elérte a másfél millió forintot. A perselybevétel több mint egy millió forinttal növekedett, meghaladta a 12 millió forintot. A plébániánkat segítő alapítvány másfél milliós bevételének közel a fele a jövedelemadó 1%-ából származott.

Fontosabb támogatási kiadásaink a következők voltak: Ifjúsági és napközis tábor: 258 ezer forint, rendszeres segély: 180 ezer, eseti támogatás: 161 ezer forint. Iskolakezdési támogatás: 170 ezer (a tavalyi Szent Erzsébet-gyűjtésből visszautalt pénzből), karácsonyi megajándékozás: 155 ezer forint (benne a Sárlos Boldogasszony Kórus jótékonyági hangversenyének 51 ezer forintos bevétele). Az elmúlt évekhez hasonlóan plébániánk a papnevelő intézeteket 200 ezer forinttal támogatta. A jórészt plébániánk területén tevékenykedő Újlak Caritas Alapítvány közel egy millió forintból gazdálkodott, ennek nagy részét élelmiszerre, gyógyszerre, szállításra, segélyre és irodafenntartásra költötte.

A lelki és szellemi élet kibontakozásához épületekre van szükség. A Főegyházmegye támogatásával megújult a közösségi ház. A II. kerület Önkormányzata a két első templomi padtömb felújítását támogatta 3,2 millió forint értékben. A III. Kerületi Önkormányzat 200 ezer forintot adományozott a templomvilágításának felújítására – csíksomlyói zarándoklatunkat pedig 500 ezer forinttal támogatta. Templomvilágításra és orgona-felújításra költöttük a személyi jövedelem 1%-ából származó bevételt is.

Nagyobb vagy kisebb szolgálatért, segítségért számos hívünket illeti köszönet. A Jóisten látja tettüket – mi pedig azért nem soroljuk fel neveiket, mert ezt hibátlanul és hiánytalanul nem tudnánk megtenni.

Lelkiekben és munkában gazdag év áll mögöttünk. Adjunk hálát azért, hogy az Úr ebben az évben is belépett és jelen volt az életünkben. Eközben egyre jobban felismerhettük keresztény hivatásunkból származó feladatainkat. Kérjük, hogy az Úr maradjon velünk az új esztendőben is, hogy küldetésünket teljesíteni tudjuk.

Ferenc atya

Lelki nap

Plébániánkon – immár hagyomány szerint – adventi lelki nap volt november 30-án, szombaton. Körülbelül százan vettünk rajta részt, a Szent István terem igencsak megtelt, pótszékeket is be kellett hozni. Az elmékedéseket – egyet délelőtt, egyet délután – Jelenits István piarista atya tartotta. A téma az advent volt, délelőtt Szűz Mária személyén keresztül gondoltuk végig, délután pedig a mai rohanó világ kapcsán.

Az előadásokat kiscsoportos beszélgetések követték. Hét csoportban vehettünk részt ezeken, különböző helyszíneken. Személyes beszélgetések során gondoltuk át, dolgoztuk fel a hallottakat. Saját élmények, tapasztalatok, példák és tanúságtételek is elhangzottak; advent, karácsony, az előkészület, a várakozás, evan-

gelizáció a mai világ informatikai eszközeinek felhasználásával, és még sok minden más. A beszélgetést csoportonkénti összefoglalás követte.

A közös ebéd nagyon finom székelykáposzta volt, amit újlakiak szorgos keze főzött számunkra. Rétes is került az asztalra. Rövid szünetekben kötetlen beszélgetésre is adódott lehetőség. A gyermekek részére közben a fenti termekben volt foglalkozás. A programot délután a templomban szentségimádás és szentmise zárta. Hála illeti a nagyon jó szervezést, a sok segítő odaadó munkáját és a résztvevők nyitott, lelkes jelenlétét.

Sütöri Ágnes

január 18., Szent Margit napja

Himnusz

Ma új örömben egyesül
az Egyház szentelt éneke
az éggel, mely dicséretül
buzgón, ujjongva zeng vele.

Égi születés e napon
új, boldog ünnepet hozott,
mint a tündöklő lilium,
a királyi lány úgy ragyog.

Margit, mikor még kisleány,
mulandó vágyakat kerül,
s már gyermekként, igen korán
fénylő életért lelkesül.

Megvetve magas palotát
szigorú kolostorba tér.
S akit királyi pompa várt,
mint a koldusok, oly szegény.

Add meg nekünk is, Istenünk,
kikért szűz Margit esdekel,
hogy mi is boldogok legyünk,
fénylő egekbe jutva el. Amen.

Csanád Béla fordítása

Január 19-én, vasárnap 11.00 órai kezdettel dr. Erdő Péter bíboros úr szabadtéri ünnepi szentmisét celebrál Árpád-házi Szent Margit tiszteletére a Margit-szigeti kolostor romjainál.

Keresztény szófejtés

ereklye

szavunk eredetének megfejtéséhez nem kell a latinnál messzebbre mennünk. A *linquo* 'elhagyok, meghagyok' ige nemigen volt használatos a *re-* igekötő nélkül; a *relinquo* származéka a *reliquia* főnév, 'maradék, hátrahagyott (dolog) értelemben. Ez a szótárakban következetesen a többes számú *reliquiae* alakban szerepel, nyilván mert így volt használatos a latin nyelvben. (Hogy egy magyar példával is illusztráljuk ezt a nyelvi jelenséget: következetesen valakinek a *hamvai*-ról beszélünk, nem pedig a *hamvá*-ról.)

Hogy milyen hangváltozások során lett a *reliquiae*-ből (vagy *reliquia*-ból) *ereklye*, azt inkább csak konstatálni, semmint megokolni tudjuk. A változások mindenesetre az újlatin nyelvekben kezdődtek, az ófrancia nyelvből *ariquile*, a régi olaszból pedig

arlique alakot mutattak ki. Hangtanilag könnyebb a magyar szónak a franciából való levezetése, hiszen ott a mássalhangzók már „magyaros” sorrendben vannak. Az eltérő magánhangzókat pedig eleink szerették egyformává, legszívesebben *e*-kké „harmonizálni”. (Így lett például az *eremita*-ból *remete*, a litánia-ból pedig – legalábbis átmenetileg – *letenye*).

Szavunk legrégebbi írásos előfordulását Mátyás király halála idejére datálják a ránk maradt szövegek ismeretében. Pedig a szó és az általa jelölt fogalom – „nagy vallási személyiségek testi maradványai, ruhái, használati tárgyai” (Magyar Katolikus Lexikon) – már korábban is ismert kellett, hogy legyen elődeink körében, gondoljunk csak a Szent Jobbra. Vagy Szent Margit apáca-királylány vezeklő övére, amely a szent emlékét megidéző téli szabadtéri szentmisén közszemlére tétetik.

Szaszovszky József

Szállást kerestt a Szent Család

Talán már 25 éve is annak, hogy egyik hívő társunk kezdeményezésére – aki egyébként Ausztriából származik – egy szentképpel elindultunk „szállást keresni” Újlakon a Szent Család számára. A képet egy család megkapta, és otthon díszes helyen felállította a szobában. Másnap (vagy egy-két nappal később) a képet elvitték egy másik otthonba, ahol ugyanazzal a befogadó ritussal: énekszóval, imával és fohászokkal emlékeztek arra, hogy Mária és József annak idején nem talált szállásra.

Az évek során az eredetileg népi hagyomány Újlakon újra hagyománnyá vált. Rácz Gábor zománcművész barátunk készített egy gyönyörű Szent Család képet, növelve az esemény ünnepélyességét. Mi férjemmel többnyire részt vettünk a szálláskeresésben, és így több olyan újlakit is megismerünk, akikkel addig sosem váltottunk szót. Ismeretségek, sőt barátságok is szövődtek.

Az idén is feliratkoztunk. Sajnos a kép betegség miatt a vártnál később érkezett meg hozzánk, de a közös

ima és a baráti beszélgetés feledtette előttem családunkat. Vajon kihez fogjuk tovább vinni a képet? – tűnődünk. Látásból biztosan ismerjük őket. Ám meglepetésünkre két ismeretlen arc fogadott bennünket. Egy ifjú házaspár az Újlaki Hangokból értesült erről a lehetőségről. A bemutatkozás, imádkozás és éneklés után elmondták, hogy ők – bár templomunktól nem messze laknak –, a Bazilikába járnak, mivel annak kórusában énekelnek. És bennünket is szívesen felvisznek a karzatra, ahonnan egész szokatlan az élmény...

Legközelebb az újlaki éjféli misén talákoztunk – Újlakon. Utána pedig megbeszélés szerint karácsony másnapján a délelőtti mise előtt a Bazilika bejáratánál. A mise főnről, az orgona és az ötvenfős énekkar szomszédságából különös karácsonyi élmény volt. A szálláskeresés külön hozadéka. *Szaszovszky Andrea*

A szálláskeresés „szertartása” a Szent Család zománcképpel 12 családhoz jutott el Újlakon.

Csomagokat vittünk, kaptunk

„Kedves J...! ... ezúton jelezném, hogy az anygalkás csomagokat továbbítottam a címzetteknek. Mindenki nagyon örült neki.

Kedden délután végeztem a csomagok átadásával. Nagyon örülök, hogy ebben az anygalkázásban részt vehettem, köszönöm szépen a lehetőséget. Mindhárom helyen nagyon kedvesek és nagyon hálásak voltak és nagyon örültek, hogy mentem. Beszélgettem velük, megnyíltak előttem és hozták még a fényképalbumukat is megmutatni (pl. J. Feri bácsiék). Örülök, hogy örömet okozhattam!

Jövő ilyenkor is számíthatok rám, szívesen viszek ki csomagot, ha van rá lehetőség, ugyanezekre a címekre, amikre most.

Áldott szép napot kívánok! Szeretettel: E...”

A fenti kedves szöveg plébániánk karácsonyi ajándékozási akciójának egyik írásos visszhangja. Kitetszik belőle, hogy nemcsak a címzettek, de a segítők is örömet lelték az ajándékok átadásában. Hogy az akció számos esetben elérte célját: egy-

házközségünk tagjai között erősödött a szeretetkapcsolat.

A csomagok anyagi alapját egyrészt a kórus novemberi hangversenye, másrészt pedig a plébánia támogatása teremtette elő, köszönet érte. A bevásárlást D. Sára vállalta magára, amit szintén hálásan köszönünk. A kereken 60 csomag összeállítására nyolcan is összegyűltünk, a csomagok kézbesítésére 18-an vállalkoztak; kire csak egy, kire négy is jutott. Senkire se túl sok, hogy legyen alkalom személyes kapcsolatteremtésre is.

Néhány csomag címzettjei sokgyerekes családok, néhány másiké pedig rászorulók voltak. A nagy többség azonban idősebb testvéreink közül került ki, akik iránt e formában is igyekeztünk kifejezni, hogy számon tartjuk őket, számítunk rájuk a plébánia életében.

Tudjuk, hogy jó és indokolt lenne még jónéhány testvérünkhöz eljutni a csomagokkal. Ha a Gondviselés megadja a lehetőséget, erre törekedni fogunk jövőre a hívek támogatásával. *Sz. J.*

Angyalbatyu...

... azaz: cipősdoboz-ajándékok Kárpátaljára.

A Katolikus Karitászt felkérésének tettünk eleget. Országos szinten ötszáz kárpátaljai gyereknek szándékoztak karácsonyra cipősdoboz-meglepetést küldeni. Ebből a mi egyházmegyénkire hetven, plébániánkra hét doboz jutott. Igaz, kicsit késve és sietve, de nagy lelkesedéssel fogtunk hozzá. Jórészt a plébánia anyagi támogatásával, kisebb részben pedig adományokból

sikerült megtölteni a (saját gyűjtésű) hét dobozt.

Volt benne színes ceruza, füzet, jópofa tollak, csoki, rágó, nyalóka, kártya, cukorkával töltött piros csizma, plüssjáték. A maradék helyeket pedig egy kis szalocukorral töltöttük ki.

Reméljük nagyon, hogy öröm volt kibontani a dobozokat. Legalább akkora, mint amekkora öröm megtölteni. *-jéjé*

Könyvtári hírek

Könyvtárunk megújult külsővel vár mindenkit, aki szeret olvasni. Nyitva tartás: vasárnaponként 9 és ½ 11 között.

Ferenc atya és a plébánia műszaki segítői jóvoltából a könyvtár többfunkciós helyiségében (alkalmanként kápolna, vasárnaponként a kilenc órás szentmise prédikációja alatt pedig gyermekfoglalkoztató) megújult a fűtésrendszer. Könyvtárunk Ferenc atya szervezésének, anyagi támogatásának és áldozatos fizikai munkájának, valamint két újlaki hívő családnak köszönhetően új könyvszekrényekkel és könyves-

polcokkal gazdagodott, melyeket folyamatosan töltünk fel könyvekkel.

A duplum példányokat – mint már hetek óta tapasztalható – a templomban a rács előtt elhelyezett asztalról szabadon el lehet vinni.

A könyvtár egy tárlójában kiállítás nyílt „Eucharisztia” témában a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus tiszteletére. Kiállításunk folyamatosan alakul, változik a Kongresszus kezdetéig. Szívesen veszünk képeket, írásokat a kiállítás anyagához (melyek leadhatók Havasi Editnél vagy nálam).

Tarján Mária

Kitakarítottunk

A karácsony előtti templomtakarítás, jelentem, jól sikerült.

Már az maga örömteli meglepetés volt, hogy az elmúlt évekhez képest jóval magasabb volt a résztvevők száma. Még templomunk kórusából is voltak jelentkezők. Sajnos pontosan nem számoltam, de nagyjából tíz-tizenkét ember dolgozott igazán lelkesen és alaposan. Volt, aki csak később tudott jönni, vagy előbb el kellett mennie, de ott volt, és tett a templomért. A közösségért. És ez a lényeg.

Pókhálóztunk csillárt, sikáltunk rácsot, szobrot, mellékoltárt, takarítottunk szőnyeget, padot, követ,

gyertyatartót, gyóntatófülkét. Sőt, valaki még Zsolt birodalmát, a karzatot is tisztává varázsolta.

Koptak a seprűk, rongyok, szépen fogyott a tisztítószert... valamint a „munkásoknak” hozott süti és kávé is, amit ezúton is szépen köszönünk, jól esett az a pár perc kávészünet.

Persze vannak a templomban olyan helyek, melyeket mi nem tudunk tisztára varázsolni, főleg az elérhetetlen magasság miatt. De úgy gondolom, amit tudtunk, megtettünk. Tiszta lett a templom.

Köszönöm, köszönjük minden résztvevőnek. És reménykedem, hogy húsvét előtt megint...

- jéjé

Házaspárok köszöntése

Rónay György: Hegyre menet

*Aki meghalt, eltemetik.
Aki él, holtakat temet.
De én még itt vagyok neked,
hogy legyen mibe megfogódnod.*

*Hogy messze van még a tető?
Könnyebben érjük el, ha ketten.
Lent fűrészt sír. Nőnek a fák,
dőlnék a fák a rengetegben.*

*Megyünk a hegyre fölfelé.
A nyíres őszi fényben ázik.
De néha csipős szél fuvall.
Add ide a kezed, ha fázik.*

December 29-én, Szent Család vasárnapján, a jubiláns házaspárok ünnepségén a Szent István teremben a fenti vers is elhangzott a 35. éve házaspár Kemény Gábor előadásában. Szinte pazarlás volt mindaz, ami ezen a kis ünnepségen elhangzott: a házasságokról való tanúságtételek, hogy milyen volt a megismerkedés és hogy mi történt azóta. Szinte megtapintható volt, hogyan működik közre gondoskodó szeretetével a Szentlélek a házaspárok életében. És

mindez azért volt „pazarlás”, mert sokak számára lehetett volna példaadás és vigasz mindezt látni és hallani, ha azok a „sokak” jelen lettek volna...

Harmat Péter

Az ünnepségen egyébként hat újlaki házaspárt köszönthettünk. A korelnőkök Cseh László és Magdi voltak, akik gyémántlakodalmukat ülték 2019-ben. Isten tartsa az ünnepelteteket szeretetben egészségben!

Adventi és karácsonyi dallamok

A Sarlós Boldogasszony Kórus december 21-én gazdag ünnepi koncertet adott templomunkban. A hangversenyen elhangzott Kodály *Adventi ének*-e, az angyali üdvözlétet „elmesélő” XIII. századi latin ének (*Angelus ad virginem*), a rorátékről is ismerős baszk carol (*Leszállt az égből Gábrriel angyal*), Farkas Ferenc *Áldott éje*, J. S. Bach egyik korálja (*Ma minden angyal dalra kel*), a *Mennyből az angyal* népénekre készült négyszólamú változat, az *Aranyszárnyú angyal* (francia noél nyomán), két altatódal (Juan de Anchieta: *Con amores la mi madre*, Antonio Cericola: *Ninnanna a Gesù Bambino*); szköla-előadásban Victoria Senex pue-

rum portabat-ja, a *Zengve vigadoz az ég*, az *El tamborilero* Katherine K. Davistól, Irvin Berlin *White Christmas*-e és Bárdos Lajos *Szent karácsony éjjel*-e.

A műsor sok hallgatót vonzott – sajnos, inkább messzebről, mint közelebről. Pedig a kórus és a karnagy, Török Andrea munkája több megbecsülést érdemelne a helyiek részéről. Mind a befektetett munka mennyisége – rendszeresen heti két este –, mind az elért színvonal figyelemre és elismerésre méltó.

Az est jó hangulatú agapéval fejeződött be a Szent István teremben.

M. G. – Sz. J.

Hírek, hirdetések

2020. január 6., hétfő: Vízkereszt napja, kötelező ünnep. Templomunk misarendje ezen a napon: 6.30, 9.00 és 18.00 óra.

November végén, a Szent Erzsébet napját megelőző hétvégén osztottuk szét a szentmisék végén a főgyházmegyei karitástól kapott „Szent Erzsébet kenyérét”. Az előző évvel szemben most mind a 250 kenyér gazdára talált. – Az Erzsébet-napot követő hétvégén gyűjtés volt a katolikus templomokban a Karitasz céljaira. A gyűjtés eredménye Újlakon 315.000 forint, amiért elismerés és köszönet illeti az adakozókat.

Karácsony előtt befejeződött templomunk két első padtömbjében a padozat – a járó és térdeplő felület – rendbehozatala. Az új évben remélhetőleg meglesz a fedezet a munka folytatására.

Többéves hagyomány szerint idén is templomunkban tartotta karácsonyi ünnepségét az Ürömi utcai iskola december 19-én délelőtt a felső tagozatos tanulók részvételével és műsorával.

A karácsonyi ünnepi misék sorát az éjféli szentmise nyitotta meg. Az egyfelől szokatlan, másfelől hagyományos időpontra szépen megtelt templomunk – részben ismeretlen vagy ritkán látott arcokkal. Reméljük, hogy karácsony örömhíre indíttatást adott nekik további miselátogatásokra.

Családi események decemberben

A keresztség szentségében részesültek:

December 15: Sipos Hanna Mária

December 28: Fehér Kornél

Halottaink:

Kuszlerné Vonnák Mária (73), Markó Istvánné Zsuzsanna (90), Kovács Gyula József (86), Fekete Kinga (67), Dr. Böhönyey János (94)

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta. **Kiadja:** Újlaki Sarlós Boldogasszony Plébánia, 1023 Budapest, Bécsi út 32.

Szerkesztő: Szaszovszky József, műszaki szerkesztő: Balogh András

Felelős kiadó: Beran Ferenc plébános